

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام خدمت استاد محترم: ۱. اینکه در صوت حدیث عقل و جهل می‌فرمایید که آیات انتهایی سوره حشر را بخوانیم تا به قلب خود تلقین کنیم. حتما باید با صوت خود ما باشد یا می‌توانیم صوت عبد الباسط را هم گوش دهیم و با او تکرار کنیم که حقا قلب انسان را زیر و رو می‌کند و ۲. اینکه می‌فرمایید اگر کاری اولش عالی و بعد مانع ایجاد شد بدانیم الهی است در مقایسه با کاری که بدون سختی آن را انجام می‌دهیم که شیطانی است. اگر انسان دچار این حالت بی‌حالی و کسالت شد همین منظور شماست آیا؟ در این حالت آن کار را ادامه دهیم چون موانع را شیطان گذاشته؟ چگونه این را با آن حدیث از معصوم جمع کنیم که فرمودند وقت ادبار قلب، به واجبات اکتفا کنید و مستحبات را واگذارید؟ بنده وقتی کسالت به من دست می‌دهد می‌توانم به نفس خود زور بگویم و انجام دهم ولی می‌ترسم که نفس جا بزند پس چند روز ترک می‌کنم و دوباره شروع می‌کنم. الان چه می‌فرمایید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. هرطور که بیشتر نفس، متأثر می‌شود عمل بفرمایید. ۲. در عبادات نباید بدون حضور قلب به خود سخت‌گیری نمود، ولی در اعمال خیر و مطالعات قضیه متفاوت است، انسان باید خود را در این امور به کار گیرد. موفق باشید